

Değerli Konuklar,

Bugün burada Tıp Fakültesi Hastanemize yardımda bulunan hayırseverlerimize minnettarlığımız bir nişanesi olan teşekkür plaketlerini sunmak üzere bir araya toplandık. Pamukkale Üniversitesi'nin bu tarihi gününe hepiniz hoş geldiniz.

Hepinizin bildiği gibi bundan yaklaşık bir sene önce hastanemizin tamamlanması için yardım aramaya başladığımızda sizlere hastaneyi sene sonuna bitireceğimize dair söz verdik. Üniversitemizde yapılacak seçimlerinin araya girmesi, hastane yerleşme süreçlerinin uzaması gibi faktörlerin bu sözüme engel olmasını istemiyoruz. Bir an önce üzerimize düşen sorumluluğu yerine getirmek, sizlere teşekkür etmek, yapılanları göstermek için bu toplantıyı düzenledik.

Ben bu mutlu anda fırsat bulmuşken, 1995 yılında Pamukkale Üniversitesi'nde göreve başlayan bir Kulak Burun Boğaz doktoru olarak sizlerle bütün hikayemizi paylaşmak istiyorum. Bu salonda bulunan herkes bu uzun hikayenin kahramanları arasındadır.

Pamukkale Üniversitesi'nin kurulma çabaları 1980'lerin başına dayanıyor. Aslında daha o zaman üniversiteden en büyük hayal, Tıp Fakültesi olması, en önemlisi de iyi bir hastanesi olmasıydı. 1992 yılında Pamukkale Üniversitesi'nin kuruluşu ve Tıp Fakültesi'nin Denizli'ye taşınması bu hayalin gerçekleşmesini sağladı, ama 30 yıl sonra.

1994 sonlarında elimizdeki tek bina, bugün hemen kampus kapımızın karşısında olan Güneş binasıydı. O zamanlar rektörümüz ve dekanımız olan Prof.Dr.Arif Akşit başkanlığında bütün öğretim üyelerinin katılımıyla güneş binasında yaptığımız yönetim kurulu toplantılarını hiç unutmuyorum. 1995 hemen başında o zamanlar iflas eden çiftçiler hastanesini kamulaştırarak,

doktorlar caddesine taşındığımızda çocuklar gibi sevinmiştik. Benim gibi bugünlerde saçlarına kır düşmüş arkadaşlarımızla beraber başımızda sadece birkaç kıdemli abi ve ablamızla, en baştan bir fakülte ve hastane kurmaya başladık. Hep beraber yönetim kurullarında, başhekimlikte, döner sermayede görev yaptık. Benim kuşağımın neredeyse tamamı hep idari görevler de üstlenmek zorunda kaldı. Bu süreçte tek bir hayalimiz vardı, bir üniversite hastanesine kavuşmak.

Kalp merkezi'nin temelini atılması, 2. Rektörümüz Prof.Dr.Hasan Kazdağlı'nın göreve başlaması, Mavi hastanenin açılışı, poliklinik bloğunun devreye girmesi, pembe bloğun tamamlanması hep bu hayale özlemi kamçılıdı. Hani aç bir insana yemeği gıdım gıdım verirsiniz de hiç gözü doymaz ya onun gibi bir açlıkla hastaneyi bekledik. İlk rektörümüz döneminde kampus hastane projemiz vardı, hep onu beklemiştik, 2. Rektörümüz döneminde dış kredili hastane projemiz oldu onu bekledik, hatta sözleşme bile imzaladık. Ama hazine garantisi alamayınca bu fırsat da kaçmış oldu.

2006 Aralık ayında o zamanki rektörümüz Prof.Dr.Hasan Kazdağlı DPT'den 200 yataklı 35000 metrekare hastane inşa etme iznini koparmayı başardı.

Bütün bu hikayeyi neden anlattım. 2007 Şubat ayında göreve geldiğimde ben ve arkadaşlarımla bu projeye ne kadar hırsla sarıldığımızı, ne kadar büyük bir arzuyla çalıştığımızı hissetmenizi istiyorum. Tam 12 yıllık bir bekleyişin ardından bir hastane yapacaktık, ek blok falan değil gerçek bir hastane. Ama önümüzde bazı sorunlar vardı. Genç ve tecrübesiz bir ekiptik, 2007 yılında mutlaka ihaleyi tamamlayıp inşaata başlamamız gerekiyordu, yoksa DPT projeyi iptal edebilirdi. Öncelikle hemen var olan projelere baktık, düzenlemesini yaptık. Hadi ihaleye gönderin diye talimat verdim. Yapı işlerinden gelen cevap "Hocam bu sadece mimari taslak proje bunun ne elektrik, ne statik, ne de mekanik

projeleri var. Bunları yapmak içinde mutlaka hastane işinde tecrübeli şirketlerle çalışmak lazım". "Tamam yaptırırım, ne kadar sürer", "En az 8-9 ay ". Bu bizim için büyük bir şoktu. Hayalimiz elimizden kayıp gidebilirdi.

O sıralarda bir rastlantıyla ihracatçılar meclisinin binasının mimarı Denizli'li olan ama İstanbul'da yaşayan sayın Kayhan Çakanel ile tanıştım. Ondan yardım istedim. Bana bu işi hızla yapacak firmalar bulmasını rica ettim. Kendisi kabul etti ve çalışmaya başladı. Bir hafta sonra şöyle bir telefon aldım. Hocam bu projenin elektrik mekanik ve statik projelerini yapmaya çalışırken bir sürü değişiklik yapmak zorunda kalıyoruz. Baştan projeyi çizsek daha kolay olacak dedi. Çok hızlı yapacağına da söz verince ben de kabul ettim. Gerçekten bir hafta sonra bize 6 farklı taslakla çıka geldi. Arkadaşlarımla beraber bir taslak üzerinde kolayca anlaştık. O zaman seçim yaparken hem en zor hem de en büyük projeyi seçtiğimiz farkında değildik. O andan itibaren her anabilim dalından hastanenin her biriminden temsilcilerin katıldığı proje ekipleri oluştu ve mimarımıza ihtiyaçlarımızla ilgili hızlı bir bilgi akışı başlattık. Diğer projeler içinde başka firmalar bulup harekete geçirdik. Sadece elektrik mekanik projeler için 8-9 ay sürer denen işleri, yeni bir projeye en baştan başladığımız halde 4 ayda bitirdik. Tam ilanı gönderirken projenin 45.000 metrekare olduğu ortaya çıktı. DPT'den alınan izin 35000 metrekare için, tekrar izin alınması zorunluluğu doğdu. Hemen Ankara'ya gittim o zamanlar kimseyi tanımıyorum. En alttaki memurdan başladım, müsteşara kadar her kademeye derdimizi anlattım. Bizim bölgemize 200 yataklı yetmez, en az 400 olması lazım metrekare küçük olunca bu kadar yatak sığmıyor dedim. Biraz kızdılar, biraz mevzuat dediler, bütçe dediler, imkansız dediler. Ama artık acemiliğime mi acıdılar, samimiyetime mi inandılar bilmiyorum, ama 2 uzmanı Denizli'ye gelip olanaklarımızı yerinde görmeye ikna ettim. Geldiler, hastanelerimizdeki her yeri gösterdim, Denizli'yi anlattım, halimize acıdılar ve olumlu rapor verdiler. Bu sayede DPT 'den devam

iznini aldık ama bir şartla ek bütçe istenmeyecek. Tamam dedik ilanı gönderdik. İhaleyi yaptık. Sonuçları gördük. Kazanan firma için şöyle internete bir baktığımızda başımıza kaynar sular döküldü. Firmanın görünüşte bütün evrakları tam, fakat İzmir adliyesi inşaatında devletle mahkemelik, referanslar kötü. Bizde ihale şartnamesine inşaat yılsonuna geliyor, bütün ödenek harcanamaz diye, 5 milyon avans yazmışız. Adam parayı aldı mı hemen kaçacak. Avansın bütün akbabaları çektiğini o zaman öğrendik. İhaleyi mecburen iptal ettik. Avansı kaldırdık, tekrar ilanı gönderdik. İkinci ihaleyi en düşük fiyatı veren ki bu fiyat birinci ihaleden de düşüktü, küçük ama iddialı Karyapı firmasına verdik.

2007 Kasım'ında temel atıldı ve hızla ilerlemeye başladı. 2008 baharında bir gariplik ortaya çıktı. İnşaat bir hızlanıyor, bir yavaşlıyor, taşeronlar değişiyordu. O zaman demir fiyatı, çimento fiyatı, kalıpcı, ve şantiye yönetiminin ne olduğunu öğrendik. 2008 yılının başındaki büyük kriz, yanlış yatırım yapan bizim küçük müteahhitin canını okumuştur. Alacaklılar etrafını kuşatmış, taşeronlar durmadan işi bırakmaya başlamış, demirci ve çimentocu mal vermeyi kesmekle tehdit ediyor. Ekim ayında inşaat durdu. Bizimle alakası olmayan bir problemi çözmeye çalıştık. Müteahhit batarsa alacak davalarından şantiye tespitlerinden en az bir yıl kaybedeceğiz, belki de bazı şehirlerde olduğu gibi kaba inşaat şeklinde bir anıtımız olma olasılığı ortaya çıktı. 4 aylık dönemde alacaklılarla görüşmeler, hukukçularla yaptığımız istişare sonucuna göre herkesin kabul edeceği bir çıkar yol bulduk. Şantiyedeki her şeyi, bütün harcamaları, taşeronları kontrol altına aldık, bütün alacaklılara borçların ödeneceği konusunda güvence verdik ve inşaat 2009 şubat ayında tekrar başladı. Krizin etkisi geçtikçe moraller düzeldi ve hızla ilerledik. Bu arada enerji merkezi deniyor, ara kat deniyor inşaatın metrekaresi büyüyordu. 45000 diye başladık 56000 metrekareye geldik, dayandık. Eksik kalan ödenekleri kah üniversite

kaynaklarından kah siyasetçilerimizin desteği ile aldığımız ek ödeneklerle de tamamlamaya başladık. Bu konuda Sayın Selma Aliye Kavaf'ın bakan olmadan öncede sonra da çok desteğini gördük. 2009 sonunda ilan edilen yangın yönetmeliği binanın mekanik elektrik projelerinde ve iç yapısında önemli değişikliklere yol açtı. En önemlisi bize yaklaşık 3.000.000 liraya yakın ek yük getirdi. 2010 yılında en önemli sorunumuz gereken ek finans kaynağının bulunmasıydı. Bu finansmanın bir kısmını devletten, bir kısmını üniversiteden, bir kısmını da siz hayırseverlerin desteği ile sağladık.

Bütün proje değişimlerine rağmen hızla ilerleyen inşaatımız artık bitti.

Bu proje, birçok kişinin sadece elini değil, başını taşın altına koymasu sonucunda 3 yılda bitirilebildi. Türkiye'de üniversite hastanelerinin akıbetini bilenler bunun rekor bir süre olduğunu kabul edeceklerdir.

Ben bu projede emeği olan ilk başhekimimiz şimdiki rektör yrd Prof.Dr.Zafer Sınık'a, o zamanki hastane müdürümüz, Ulvi Tuncar'a, ilk inşaat sorumlumuz öđ gö Bülent Şahan'a daha sonraki başhekimimiz Prof.Dr.Fahir Demirkan'a, hastane müdürümüz Zafer Öklen'e , Yapı işleri Daire Başkanımız Dursun Karaislı'ya, hastanemiz ve yapı işleri daire başkanlığının çalışanlarına teşekkür ediyorum.

Hepimiz 10 yıl yaşlandık, herhalde şu anda tekrar böyle bir proje yapacağız desem, herkes bir tarafa kaybolur.

Sizlere bu toplantı vesilesiyle hem bağışlarla ilgili bilgi vermek istiyorum hem de hastanenin gelecek planını özetlemek istiyorum.

Hayırseverlerimizle 2010 Mayıs ayından-2011 Mayıs ayına kadar ödeme dağılımı olan toplam 107 protokol imzalanmıştır. Bu protokollerin toplam değeri 11.305.000 TL'dir. Yapılan bağışın 8.250.000 TL'si nakitdir ve devlet hesabına yatmaktadır. 3.055.000 TL'si aynidir. Aynı bağışın 1.850.000 lirasu onkoloji merkezi ve ara blok inşaatı olarak bize teslim edilmiştir. Geri kalan

1.200.000 TL'si ise mobilya ve tefrişat olarak teslim edilmiştir. Toplam 150 oda, 20 b6l6m ve 4 binaya hayırseverlerin isimleri verilmiştir. Oda ve b6l6m isimleri şu anda yerleri yerleştirilmiştir. Bina isimleri bu ayın sonuna doğru yerlerine yerleştirilmeye başlanacaktır. B6t6n hayırseverlerimize tek tek teşekk6r ediyorum. En kritik anda yanımızda oldular, bu desteklerini hiç unutmayacağız, unutturmayacağız.

şu anda hastanemizde mobilya montajları, 1. Ve 3. Katta bazı otomasyon kablolama işi ve mevcut hastaneden taşınıp yerine takılması gereken hasta başları dışında eksik bir şey kalmamıştır. Hedefimiz, Ocak sonu veya şubat'ın ilk haftası idari birimleri taşımak ve binanın testlerini başlatmaktır. Herhangi bir aksilik çıkmazsa şubat sonu gibi yataklar taşınmaya başlayacaktır. Tıbbi cihaz ve ameliyathane ihalelerinin şartnameleri yazılmaktadır. Kısa zamanda ilana çıkılacaktır. Bu yılın ilk yarısında elimizde var olan tıbbi cihaz ve ameliyathanelerle idare edeceğiz. İkinci yarısında da altyapımızı 6nemli oranda yenileyeceğiz. Yıl sonuna doğru Atilla 6zdemir bloğunun da devreye girmesiyle tam kapasite çalışmaya başlayacağız.

Fahri G6kşin Onkoloji Merkezi'ne ise Ocak ayı sonunda taşınmaya başlayacağız. şubat ayında tam kapasite çalışmaya başlamasını planlıyoruz.

İşte bu bizim hikayemiz. Heyecanla başladık, mutlu sonla bitiriyoruz. Bu g6zel anda bizimle beraber olduğunuz için hepinize teşekk6r ediyorum, saygılarımı sunuyorum.